

Brusel 16. července 2018
(OR. en)

11203/18

EF 209
ECOFIN 743
DELECT 122

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel:	Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel, za generálního tajemníka Evropské komise
Datum přijetí:	13. července 2018
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	C(2018) 4404 final
Předmět:	NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) .../... ze dne 13.7.2018, kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o požadavek na úvěrové instituce týkající se krytí likvidity

Delegace nalezou v příloze dokument C(2018) 4404 final.

Příloha: C(2018) 4404 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 13.7.2018
C(2018) 4404 final

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) .../...

ze dne 13.7.2018,

kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o požadavek na úvěrové instituce týkající se krytí likvidity

(Text s významem pro EHP)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI AKTU V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI

1.1. Obecné souvislosti regulace likvidity a nařízení v přenesené pravomoci o požadavku krytí likvidity

Bolestivým poučením, jehož se nám dostalo na celosvětové úrovni během finanční krize, je potřeba přísných pravidel pro likviditu. Při jejich neexistenci se některé úvěrové instituce staly nadměrně závislými na krátkodobém financování a poskytování likvidity ze strany centrálních bank a v konečném důsledku musely být zachráněny injekcemi značných finančních prostředků ze státní pokladny.

Potřeba přísnějších pravidel týkajících se likvidity je uznávána v mezinárodním měřítku a standardy v tomto směru obsahoval takzvaný rámec Basel III, který vypracoval Basilejský výbor pro bankovní dohled. Záměrem ukazatele krytí likvidity („LCR“) je předejít riziku nadměrného spoléhání na krátkodobé financování a na poskytování likvidity centrálními bankami prostřednictvím požadavku, aby úvěrové instituce držely dostatek likvidních aktiv (tj. aktiv, která mohou být zlikvidována jen s malou nebo žádnou ztrátou jejich hodnoty), a byly tak schopny překonat přebytek odtoku likvidity nad jejím přítokem, který by mohl být očekáván během krizového období 30 kalendářních dnů.

Při přijetí nařízení (EU) č. 575/2013¹ (nařízení o kapitálových požadavcích, „CRR“) v červnu 2013 zavedli spolunormotvůrci obecný požadavek krytí likvidity (čl. 412 odst. 1 nařízení o kapitálových požadavcích) a požadavek na podávání zpráv (články 415 až 425 nařízení o kapitálových požadavcích) pro všechny instituce (úvěrové instituce a investiční podniky). Článkem 460 nařízení o kapitálových požadavcích nadto zmocnili Komisi, aby obecný požadavek krytí likvidity pro úvěrové instituce podrobně rozvedla. Komise přijala nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 ze dne 10. října 2014² („nařízení v přenesené pravomoci o požadavku krytí likvidity“), jež vstoupilo v platnost dne 1. října 2015. Nařízení v přenesené pravomoci o požadavku krytí likvidity upřesňuje, která aktiva mají být považována za likvidní (tzv. „vysoce kvalitní likvidní aktiva“) a jak musí úvěrové instituce vypočítat očekávaný peněžní odtok a přítok v průběhu krizového období 30 kalendářních dnů. Požadavek krytí likvidity představuje jednu z nejvýznamnějších novinek, které přineslo nařízení o kapitálových požadavcích v porovnání s předchozí obezřetnostní právní úpravou EU. Toto nařízení také obsahovalo obecná pravidla týkající se likvidity, avšak podrobná pravidla ohledně toho, co tvoří likvidní aktiva a jak by měl být vypočítán potenciální čistý peněžní odtok, neexistovala.

1.2. Souvislosti změn nařízení v přenesené pravomoci o požadavku krytí likvidity

Na základě prvních zkušeností s uplatňováním požadavku krytí likvidity a na základě jednání s členskými státy se Komise domnívá, že je vhodné provést některé omezené změny nařízení v přenesené pravomoci o požadavku krytí likvidity za účelem zlepšení jeho uplatňování v praxi a dosažení jeho cílů.

První a nejvýznamnější změna spočívá v plném sladění výpočtu očekávaného odtoku³ a pří toku⁴ likvidity u rep⁵, reverzních rep a transakcí s kolaterálovými swapy⁶ s mezinárodním

¹ Nařízení (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

² Úř. věst. L 11, 17.1.2015, s. 1.

³ Ustanovení čl. 28 odst. 3 nařízení v přenesené pravomoci o požadavku krytí likvidity.

⁴ Ustanovení čl. 32 odst. 3 písm. b) nařízení v přenesené pravomoci o požadavku krytí likvidity.

standardem likvidity vypracovaným Basilejským výborem pro bankovní dohled. I když zacházení s těmito transakcemi podle nařízení v přenesené pravomoci o požadavku krytí likvidity je v souladu se zacházením podle nařízení o kapitálových požadavcích a nebylo zpochybněno v průběhu četných diskusí, které předcházely přijetí nařízení v přenesené pravomoci o požadavku krytí likvidity, několik zúčastněných stran následně požádalo, aby výpočet peněžního odtoku byl přímo vázán na míru prodloužení transakce (v souladu se srážkou z poskytnutého kolaterálu uplatněnou na peněžní závazek jako ve standardu Basilejského výboru), a nikoli na hodnotu likvidity podkladového kolaterálu. Tento přístup by měl být použit rovněž na kolaterálové swapy. Tato změna zajistí, že odtok a přítok budou u téže transakce symetrické, a tím usnadní efektivní řízení likvidity zejména ze strany mezinárodně působících úvěrových institucí.

Druhá zásadní změna se týká zacházení s některými rezervami⁷ u centrálních bank ze třetích zemí. V rámci stávajícího nařízení v přenesené pravomoci o požadavku krytí likvidity lze s rezervami drženými úvěrovou institucí v centrální bance třetí země, které je určenou externí ratingovou agenturou (ECAI) přiděleno úvěrové hodnocení stupně úvěrové kvality 1, zacházet jako s likvidními aktivy úrovně 1⁸, pokud je dané úvěrové instituci povoleno čerpat tyto rezervy kdykoli během krizových období a podmínky pro toto čerpání byly stanoveny v dohodě mezi centrální bankou, v níž jsou rezervy drženy, a orgánem dohledu uvedené třetí země. Bylo by vhodné rozšířit stejné zacházení na rezervy u centrálních bank, kterým nebylo určenou externí ratingovou agenturou⁹ přiděleno úvěrové hodnocení stupně úvěrové kvality 1, pokud mohou být tyto rezervy použity k pokrytí krizového čistého odtoku likvidity ve stejné měně, v jaké jsou denominovány tyto rezervy. Centrální banka může nakonec poskytovat likviditu ve své vlastní měně a úvěrový rating dané centrální banky je pro účely likvidity méně relevantní než pro účely solventnosti. Kromě toho by bylo vhodné uznat různé právní nástroje používané ve třetích zemích, aby se upřesnily podmínky čerpání rezervy, včetně dohod mezi centrálními bankami a orgány dohledu, ale také místní pravidla týkající se požadavku krytí likvidity. Nakonec by bylo vhodné, aby rezervy držené pobočkami úvěrových institucí EU ve třetí zemi byly za předpokladu splnění nezbytných podmínek rovněž uznány za likvidní aktiva úrovně 1. Bez těchto změn by rezervy v centrálních bankách, kterým nebylo přiděleno úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, které má stupeň úvěrové kvality 1, byly vyloučeny z rezervy v oblasti likvidity i v případě, že byly uznány v místním provádění požadavku krytí likvidity. Provedení těchto změn by proto umožnilo spravedlivější zacházení s takovými rezervami. Také by se zlepšil soulad se standardem Basilejského výboru pro bankovní dohled.

Třetí zásadní změna se týká upuštění od požadavku¹⁰ na minimální velikost emise u některých likvidních aktiv ze zemí mimo EU. Požadavky na minimální velikost emise platí pro četná

⁵ Repem se rozumí transakce, při níž je hotovost vypůjčena oproti cennému papíru poskytnutému jako kolaterál, často ve formě státního dluhopisu. Reverzním repem se rozumí stejná transakce, avšak z pohledu strany, která hotovost půjčuje. Kolaterálovým swapem je transakce, při níž je jeden cenný papír dočasně vyměněn za jiný.

⁶ Odtok kolaterálového swapu v souladu s čl. 28 odst. 4 a přítok kolaterálového swapu v souladu s čl. 32 odst. 3 písm. e) nařízení v přenesené pravomoci o požadavku krytí likvidity.

⁷ Ustanovení čl. 10 odst. 1 písm. d) nařízení v přenesené pravomoci o požadavku krytí likvidity

⁸ Obecně lze konstatovat, že likvidní aktiva úrovně 1 (kromě některých krytých dluhopisů) mohou být použita v rezervě v oblasti likvidity neomezeně, zatímco aktiva úrovně 2A mohou tvořit maximálně 15 % rezervy v oblasti likvidity a aktiva úrovně 2B maximálně 40 %.

⁹ Tím by například mohly být dotčeny rezervy u centrálních bank v zemích jako Turecko, Brazílie, Čína, Indie, Maroko, Alžírsko, Ukrajina a Vietnam.

¹⁰ Ustanovení čl. 2 odst. 3 písm. a) nařízení v přenesené pravomoci o požadavku krytí likvidity.

likvidní aktiva v EU¹¹. Rozšířením se tato pravidla použijí na konsolidované úrovni, pokud jde o likvidní aktiva držená dceřinými podniky ze zemí mimo EU mateřské úvěrové instituce v EU. To vede k vyloučení likvidních aktiv držených dceřinou společností za účelem splnění místních požadavků na likviditu s využitím likvidních aktiv, která jsou jinak způsobilá a přijatelná podle místních pravidel pro likviditu, avšak nesplňují požadavky EU na minimální velikost emise. To by mohlo vést k nedostatku likvidních aktiv pro mateřskou úvěrovou instituci v EU na konsolidované úrovni, neboť požadavek na likviditu, který vzniká z dceřiné společnosti mimo EU, by byl zahrnut do konsolidovaného požadavku na likviditu, zatímco odpovídající způsobilá likvidní aktiva držená dceřinou společností mimo EU by byla použitím kritérií EU ohledně minimální velikosti emise vyloučena. V důsledku toho se navrhuje vzdát se pro účely konsolidace požadavků na použitelnou minimální velikost emise u likvidních aktiv z třetí země držených dceřinou společností mimo EU. Rozsah navrhovaného upuštění od uvedených požadavků by byl omezen na aktiva třetí země kryjící čistý odtok likvidity v krizovém období ve stejné měně, pokud lze daná aktiva považovat za likvidní aktiva podle vnitrostátních právních předpisů dané třetí země.

Čtvrtá zásadní změna se týká použití anulačního mechanismu¹² pro výpočet rezervy v oblasti likvidity. K zajištění toho, aby provádění požadavku krytí likvidity nebránilo účinnému přenosu měnové politiky do hospodářství, a vzhledem k tomu, že lze očekávat, že zajištěné transakce s ECB nebo centrální bankou členského státu budou za závažných krizových okolností trvat déle, se navrhuje zavést upuštění od požadavku na anulační mechanismus u zajištěných transakcí s ECB nebo s centrální bankou členského státu, pokud transakce i) zahrnují vysoce kvalitní likvidní aktiva alespoň v jedné fázi obchodu a ii) jsou splatné v příštích 30 kalendářních dnech. Toto upuštění od požadavku by podléhalo vhodným zárukám a předchozímu souhlasu příslušného orgánu po konzultaci s centrální bankou, která je protistranou dané transakce, jakož i s ECB, pokud je centrální bankou centrální banka Eurosystemu, aby se zamezilo možným příležitostem k arbitráži či vzniku nepříznivých pobídek pro úvěrové instituce. Za účelem užšího sladění nařízení v přenesené pravomoci o požadavku krytí likvidity se standardem Basilejského výboru pro bankovní dohled se navrhuje zrušit kolaterál přijatý prostřednictvím derivátových transakcí z anulačního mechanismu.

Poslední zásadní změna se týká začlenění nových kritérií jednoduché, transparentní a standardizované („STS“) sekuritizace do nařízení v přenesené pravomoci o požadavku krytí likvidity. Konkrétně se navrhuje, aby se STS sekuritizace považovaly za vysoce kvalitní likvidní aktiva úrovně 2B, pokud splňují podmínky stanovené v článku 13 nařízení v přenesené pravomoci o požadavku krytí likvidity. Výčet kritérií, jež vymezují STS sekuritizace, stanoví nařízení o STS¹³. Podle návrhu by většina kritérií, která jsou stanovena v nařízení v přenesené pravomoci o požadavku krytí likvidity, byla nahrazena odkazem

¹¹ Požadavky na minimální velikost emise se použijí na kryté dluhopisy, podnikové dluhopisy a sekuritizace, ale ne na hotovost, vládní cenné papíry a aktiva centrálních bank. Standard Basilejského výboru pro bankovní dohled tento požadavek neukládá.

¹² Cílem anulačního mechanismu je vypočítat stropy pro vysoce kvalitní likvidní aktiva úrovně 2A a 2B v rezervě v oblasti likvidity. Pro výpočet objemu vysoce kvalitních likvidních aktiv, které instituce má, vyžaduje nařízení v přenesené pravomoci o požadavku krytí likvidity anulovat transakce splatné v příštích 30 kalendářních dnech, pokud jsou vysoce kvalitní likvidní aktiva vyměňována alespoň v jedné fázi obchodu.

¹³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ze dne 12. prosince 2017, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci a kterým se mění směrnice 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 35).

na nařízení o STS. Kritéria specifická pro likviditu (kupříkladu kritéria týkající se velikosti emise, typů podkladových expozic nebo ratingu) by byla ponechána.

Kromě toho se navrhuje vyjasnit některá ze stávajících pravidel.

1.3. Posouzení dopadů

Vzhledem k omezené oblasti působnosti zásadních změn se nenavrhuje provést podrobné posouzení dopadů. Vysoce kvalifikované posouzení dopadů navrhovaných změn je uvedeno níže.

Dopad navrhované změny na odtok a přítok u rep, reverzních rep a transakcí s kolaterálovými swapy by měl být poměrně neutrální nebo zanedbatelný¹⁴.

Pokud jde o dopad zacházení s některými rezervami u centrálních bank, neměl by být nijak veliký, neboť výše těchto rezerv je omezena. Kromě toho by byl dopad dále omezen zárukou stanovenou v návrhu, tedy že by se zacházení omezilo na likvidní aktiva použitá na krytí čistého odtoku likvidity v krizovém období v příslušné měně.

Navrhované upuštění od požadavku na minimální velikost emise u některých likvidních aktiv ze zemí mimo EU by poněkud zlepšilo likviditní pozice podniků ze zemí mimo EU na konsolidované úrovni. Rozsah zlepšení by byl s největší pravděpodobností omezený, neboť i) navrhovaným upuštěním by byla v zásadě¹⁵ dotčena pouze likvidní aktiva nemající úroveň 1, která jsou omezena na maximálně 40 % rezervy v oblasti likvidity, ii) výše likvidních aktiv ze zemí mimo EU, kterou by bylo možno uznat, by nemohla překročit čistý odtok likvidity v krizovém období v příslušné měně, který vzniká z dceřiné společnosti držící tato aktiva, a iii) aktiva, kterých se upuštění týká, by musela být likvidní v souladu s požadavky EU a musela by splňovat místní požadavky na krytí likvidity.

Odstranění kolaterálu obdrženého prostřednictvím derivátových transakcí z anulačního mechanismu by nemělo mít významný dopad na úroveň ukazatele krytí likvidity a upuštění od požadavku zavedené u zajištěných transakcí s ECB nebo centrální bankou členského státu podléhá rozhodnutím příslušných orgánů. Toto anulování se zohledňuje pouze pro uplatňování stropů u vysoce kvalitních likvidních aktiv v rezervě v oblasti likvidity.

Pokud jde o sladění s definicí STS sekuritizací, mělo by mít zcela zanedbatelný dopad, neboť celkové množství sekuritizací držených jako likvidní aktiva je omezeno v důsledku stropu pro aktiva úrovně 2B v rezervě v oblasti likvidity a v důsledku požadavků na diverzifikaci.

Dopad navrhovaných upřesnění lze tedy považovat za nulový nebo zanedbatelný.

2. KONZULTACE PŘED PŘIJETÍM AKTU V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI, KTERÝM SE MĚNÍ NAŘÍZENÍ V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI O POŽADAVKU KRYTÍ LIKVIDITY

Byla zorganizována série zasedání s odborníky z členských států s cílem projednat technické důsledky předpokládané podoby návrhu. Těchto jednání se jako pozorovatelé zúčastnili úředníci Evropského parlamentu a výměny názorů se ukázaly jako velmi cenné z hlediska zajištění technické správnosti při formulaci návrhu.

¹⁴ Na straně rep je změna především povahy formulační. Na straně reverzních rep, ponecháme-li stranou přezajištění a předpokládáme-li, že tržní hodnota jistoty odpovídá zapůjčené hotovosti, se hodnota likvidity jistoty rovná zapůjčené hotovosti po odpovídající srážce. Kolaterálové swapy jsou méně běžné.

¹⁵ U aktiv úrovně 1, s vyloučením krytých dluhopisů, žádná použitelná minimální velikost emise neexistuje. Ačkoli u krytých dluhopisů úrovně 1 minimální velikost emise existuje, způsobilost krytých dluhopisů jako aktiv úrovně 1 pro kryté dluhopisy ze zemí mimo EU není možná.

Přestože a) většina formulačních změn je nezásadní povahy (tj. pouze objasňují stávající pravidla) a b) zásadní změny jsou poměrně malé, zorganizovala Komise nadto formální konzultaci se zúčastněnými stranami prostřednictvím portálu pro zlepšování právní úpravy a konzultovala odbornou skupinu pro bankovnínictví, platební styk a pojišťovnictví. V rámci konzultace Komise obdržela celkem více než 30 odpovědí, které se ukázaly jako velmi cenné, pokud jde o zlepšení navrhované předlohy nařízení v přenesené pravomoci.

Na základě obdržených odpovědí byly některé navrhované změny odstraněny a zachována stávající ustanovení nařízení v přenesené pravomoci o požadavku krytí likvidity. Jedním z takových případů je definice retailových vkladů, u nichž velká část obdržených připomínek kritizovala zavedení pojmu „ekonomicky spjatých klientů“ s tím, že není přiměřený z hlediska rizika likvidity a velmi náročný z hlediska uplatňování, zejména z důvodu dostupnosti údajů. Tato definice byla ze znění vypuštěna, aby nezdvojovala definice v nařízení o kapitálových požadavcích. Stejně tak byla vypuštěna pravomoc příslušných orgánů odmítnout zařazení způsobilých aktiv třetích zemí do rezervy v oblasti likvidity na základě připomínek, že by se tak zajistilo harmonizované uplatňování požadavku na ukazatel krytí likvidity na úrovni EU a že záruky týkající se zahrnutí aktiv třetích zemí do rezervy v oblasti likvidity jsou již dostatečné. Návrh na uznání aktiv vydaných subjekty veřejného sektoru třetích zemí za jistých podmínek jako aktiva úrovně 1 byl nadto odstraněn, jelikož některé připomínky poukázovaly na to, že navrhované zacházení není v souladu se standardem Basilejského výboru pro bankovní dohled, a je tudíž v rozporu s uvedeným záměrem zvýšit soulad tohoto aktu v přenesené pravomoci o požadavku krytí likvidity s tímto standardem. Kromě toho některé odpovědi poukázovaly na to, že navrhované změny zacházení s odtoky podpůrných úvěrů rozšířené na zprostředkovatelské úvěrové instituce by výrazným způsobem rozšířily oblast působnosti stávajícího zacházení a že toto rozšíření bylo zavedeno bez řádného odůvodnění. Vzhledem k tomu, že cílem navrhovaných změn nebylo rozšířit působnost zacházení, byly tyto změny rovněž odstraněny. Ve stejném duchu nebyl podle původního návrhu odstraněn odkaz na článek 26 nařízení v přenesené pravomoci o požadavku krytí likvidity týkající se vzájemně závislých toků v souvislosti s výjimkou z limitu pro přítok, neboť v připomínkách se poukazovalo na to, že by se tak neodůvodněně rozšířila oblast působnosti zacházení. A konečně byla vypuštěna specifikace výpočtu odtoku v případě možného dvojího započtení, neboť několik respondentů poukázalo na to, že není jasná a že neexistuje žádný reálný důvod jejího zavedení u odtoků bez podobného ustanovení pro přítoky a likvidní aktiva.

Obdržené odpovědi vedly také k několika změnám usilujícím o objasnění návrhu, např. pokud jde o zacházení s rezervami v držení centrálních bank třetích zemí, akcemi a podílovými jednotkami subjektů kolektivního investování a zajištěnými transakcemi a kolaterálovými swapy.

Ne všechny obdržené připomínky byly zohledněny. Řada z nich navrhla změny, které by nebyly v souladu s cílem tohoto návrhu, kterým je přijmout pouze omezený počet podstatných změn nařízení v přenesené pravomoci o požadavku krytí likvidity, zejména za účelem jeho sladění s basilejským standardem, a napravit některé technické otázky.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA AKTU V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI

Vzhledem k omezenému množství změn stávajícího nařízení v přenesené pravomoci o požadavku krytí likvidity se navrhuje přijmout změny tohoto nařízení, a nikoli celý nový text. Tato varianta by zachovala strukturu původního nařízení v přenesené pravomoci o požadavku krytí likvidity. Podle článku 462 nařízení o kapitálových požadavcích je Komisi svěřena pravomoc přezkoumávat nařízení v přenesené pravomoci na dobu neurčitou.

4. ČASOVÝ HARMONOGRAM A POSTUP

Po přijetí bude nařízení v přenesené pravomoci předmětem kontroly Evropského parlamentu a Rady.

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) .../...

ze dne 13.7.2018,

kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o požadavek na úvěrové instituce týkající se krytí likvidity

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012¹, a zejména na článek 460 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 by mělo být změněno tak, aby se zlepšil soulad s mezinárodními normami a usnadnilo efektivnější řízení likvidity ze strany úvěrových institucí.
- (2) Aby byly náležitě zohledněny činnosti prováděné úvěrovými institucemi, které působí mimo Unii, mělo by se upustit od požadavku na minimální velikost emise u likvidních aktiv držенých dceřiným podnikem ve třetí zemi a povolit, aby tato aktiva mohla být uznávána pro účely konsolidace. V opačném případě by to vedlo k nedostatku likvidních aktiv u mateřské instituce na konsolidované úrovni, neboť požadavek na likviditu vyplývající z dceřiného podniku ve třetí zemi by byl zahrnut do konsolidovaného požadavku na likviditu, zatímco aktiva držенá tímto dceřiným podnikem ke splnění jeho požadavku na likviditu v této třetí zemi by byla vyloučena z konsolidovaného požadavku na likviditu. Nicméně aktiva dceřiného podniku ve třetí zemi by měla být uznána pouze do výše krizového čistého odtoku likvidity vzniklého ve stejné měně jako měna, v níž jsou daná aktiva denominována, a plynoucího z této konkrétní dceřiné společnosti. Kromě toho, jako u jakýchkoli jiných aktiv třetích zemí by aktiva měla být uznána pouze tehdy, pokud je lze považovat za likvidní aktiva podle vnitrostátních právních předpisů příslušné třetí země.
- (3) Uznává se, že centrální banka může poskytovat likviditu ve své vlastní měně a úvěrový rating centrálních bank je pro účely likvidity méně relevantní než pro účely solventnosti. V zájmu těsnějšího sladění pravidel v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 s mezinárodními normami a zajištění stejných podmínek pro úvěrové instituce s mezinárodní působností by proto rezervy držенé dceřinou společností nebo pobočkou úvěrové instituce z Unie v centrální bance třetí země, které nebylo přiděleno úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou, které má

¹ Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1.

Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o požadavek na úvěrové instituce týkající se krytí likvidity (Úř. věst. L 11, 17.1.2015, s. 1).

stupeň úvěrové kvality 1, měly být způsobilé jako likvidní aktiva úrovně 1, jsou-li splněny určité podmínky. Uvedené rezervy by měly být způsobilé zvláště tehdy, pokud je dané úvěrové instituci povoleno čerpat tyto rezervy kdykoli během krizových období a pokud podmínky pro toto čerpání byly stanoveny v dohodě mezi orgánem dohledu uvedené třetí země a centrální bankou, v níž jsou rezervy drženy, nebo v platných pravidlech třetí země. Nicméně tyto rezervy by měly být uznatelné jako aktiva úrovně 1 pouze k pokrytí čistého odtoku likvidity v krizovém období ve stejné měně, v jaké jsou denominovány tyto rezervy.

- (4) Je vhodné zohlednit nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402¹⁶. Uvedené nařízení obsahuje kritéria k určení toho, zda sekuritizace může být určena jako jednoduchá, transparentní a standardizovaná („STS“) sekuritizace. Jelikož uvedená kritéria zaručují, že STS sekuritizace jsou vysoce kvalitní, měla by být také použita pro určení, které sekuritizace lze považovat za vysoce kvalitní likvidní aktiva pro účely výpočtu požadavku krytí likvidity. Sekuritizace by proto měly být způsobilé jako aktiva úrovně 2B pro účely nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, splňují-li všechny požadavky stanovené v nařízení (EU) 2017/2402, vedle kritérií již stanovených v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, která jsou specifická pro jejich znaky likvidity.
- (5) Provádění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 by nemělo bránit efektivnímu přenosu měnové politiky do hospodářství. Lze očekávat, že transakce s ECB nebo centrální bankou členského státu budou za závažných krizových okolností trvat déle. Proto by mělo být možné, aby příslušné orgány upustily od požadavku na anulační mechanismus pro výpočet rezervy v oblasti likvidity v případě zajištěných transakcí s ECB nebo centrální bankou členského státu, které zahrnují vysoce kvalitní likvidní aktiva alespoň v jedné fázi obchodu a mají být splatné během příštích 30 kalendářních dnů. Nicméně před upuštěním od požadavku by měly být příslušné orgány povinny konzultovat centrální banku, která je protistranou transakce, a také Evropskou centrální banku, pokud centrální bankou je centrální banka Eurosystemu. Kromě toho by se na upuštění od požadavku měly vztahovat vhodné záruky, aby se zamezilo příležitostem k možné regulační arbitráži či vzniku nepříznivých pobídek pro úvěrové instituce. Kolaterál přijatý v rámci derivátových transakcí by měl být nadto odstraněn z anulačního mechanismu v zájmu těsnějšího sladění pravidel Unie s mezinárodním standardem stanoveným Basilejským výborem pro bankovní dohled.
- (6) Zacházení se sazbami odtoku a přítoku pro repa, reverzní repa a kolaterálové swapy by mělo být navíc plně v souladu s přístupem mezinárodního standardu pro ukazatel krytí likvidity stanovený Basilejským výborem pro bankovní dohled („BCBS“). Konkrétně jde o to, že výpočet peněžního odtoku by měl být přímo vázán na míru prodloužení transakce (v souladu se srážkou z poskytnutého kolaterálu uplatněnou na peněžní závazek jako ve standardu Basilejského výboru pro bankovní dohled), a nikoli na hodnotu likvidity podkladového kolaterálu.
- (7) Vzhledem k rozdílným výkladům, které se objevily, je důležité vyjasnit některá ustanovení nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, zejména pokud jde o splnění požadavku krytí likvidity; způsobilost rezervy aktiv zahrnutých do seskupení, které je k dispozici k získání finančních prostředků pod nepřidělenými

¹⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ze dne 12. prosince 2017, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci a kterým se mění směrnice 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 35).

linkami provozovanými centrální bankou, rezervy subjektů kolektivního investování a vkladů, jakož i dalších finančních prostředků v kooperativních sítích a institucionálních systémech ochrany; výpočet dodatečného odtoku likvidity za ostatní produkty a služby; udělení preferenčního zacházení v rámci vnitroskupinových úvěrových a likviditních příslibů; zacházení s krátkou pozicí a uznání peněžní částky splatné z cenných papírů se splatností v následujících 30 kalendářních dnech.

- (8) Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 se mění takto:

- 1) V čl. 2 odst. 3 se písmeno a) nahrazuje tímto:

- „a) aktiva třetích zemí, která jsou držena dceřiným podnikem ve třetí zemi, lze považovat za likvidní aktiva pro konsolidované účely, pokud jsou považována za likvidní aktiva podle vnitrostátních právních předpisů třetí země, jež stanoví požadavek krytí likvidity, a jsou-li splněny tyto podmínky:
- i) aktiva splňují všechny požadavky stanovené v hlavě II tohoto nařízení;
 - ii) aktiva, která nesplňují konkrétní požadavek stanovený v hlavě II tohoto nařízení, pokud jde o velikost jejich emise, ale splňují všechny další požadavky tam stanovené.

Aktiva uznatelná podle bodu ii) mohou být uznána pouze do výše krizového čistého odtoku likvidity vzniklého v konkrétní měně, v níž jsou daná aktiva denominována, a plynoucího z této konkrétní dceřiné společnosti;“;

- 2) Článek 3 se mění takto:

- a) body 8 a 9 se zrušují;
- b) bod 11 se nahrazuje tímto:

„11) „krizí“ náhlé nebo prudké zhoršení solventnosti nebo likvidity úvěrové instituce vyvolané změnami tržních podmínek nebo idiosynkratickými faktory, v jejichž důsledku existuje významné riziko, že úvěrová instituce v následujících 30 kalendářních dnech nebude schopna dostát svým závazkům podle jejich splatnosti;“;

- 3) Článek 4 se mění takto:

- a) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. „Úvěrové instituce vypočítávají a sledují svůj ukazatel krytí likvidity ve vykazovací měně u všech položek bez ohledu na měnu, v níž jsou skutečně denominovány.

Úvěrové instituce nadto samostatně vypočítávají a sledují svůj ukazatel krytí likvidity pro určité položky takto:

- a) u položek, které jsou předmětem samostatného vykazování v jiné měně, než je vykazovací měna, v souladu s čl. 415 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, úvěrové instituce samostatně vypočítávají a sledují svůj ukazatel krytí likvidity v uvedené jiné měně;
- b) u položek denominovaných ve vykazovací měně, pokud je souhrnná výše závazků denominovaných v jiných měnách, než je vykazovací měna, stejná nebo vyšší než 5 % celkových závazků úvěrové instituce, s výjimkou regulativního kapitálu a podrozvahových položek, úvěrové instituce samostatně vypočítávají a sledují svůj ukazatel krytí likvidity ve vykazovací měně.

Úvěrové instituce podávají svému příslušnému orgánu zprávy o ukazateli krytí likvidity v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) č. 680/2014.“;

- c) doplňuje se nový odstavec 6, který zní:

„6. Úvěrové instituce nesmí provádět dvojí započtení likvidních aktiv, přítohu ani odtoku.“;

- 4) Článek 7 se mění takto:

- a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Aktiva jsou majetkem, právem, nárokem nebo podílem, který je držen úvěrovou institucí nebo zahrnut do seskupení dle písmene a), a musí být prostá jakéhokoli zatížení. Pro tyto účely se aktivum považuje za nezatížené, pokud nepodléhá jakémukoli právnímu, smluvnímu, regulačnímu nebo jinému omezení, které by úvěrové instituci bránilo ho zlikvidovat, prodat, převést, postoupit nebo, obecně řečeno, zbavit se tohoto aktiva v přímém prodeji nebo prostřednictvím repa v následujících 30 kalendářních dnech. Za nezatížená se považují tato aktiva:

- a) aktiva zahrnutá do seskupení, která jsou k dispozici, aby byla okamžitě použita jako kolaterál k získání dodatečného financování v rámci příslibených, avšak dosud nefinancovaných úvěrových linek, které jsou úvěrové instituci k dispozici, nebo pokud je seskupení provozováno centrální bankou, v rámci nepřidělených a dosud nefinancovaných úvěrových linek, které jsou úvěrové instituci k dispozici. Toto písmeno zahrnuje aktiva uložená úvěrovou institucí u ústřední instituce v rámci kooperativní sítě nebo institucionálního systému ochrany. Úvěrové instituce předpokládají, že aktiva v seskupení jsou zatížená, v pořadí rostoucí likvidity na základě klasifikace likvidity stanovené v kapitole 2, počínaje aktivy nezpůsobilými pro rezervu v oblasti likvidity;
- b) aktiva, jež úvěrová instituce obdržela jako kolaterál za účelem snížení úvěrového rizika v rámci reverzního repa nebo transakcí s financováním cenných papírů a jimiž úvěrová instituce může disponovat.“;

- b) odstavec 4 se mění takto:

- i) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) jinou úvěrovou institucí, ledaže je splněna jedna nebo více z níže uvedených podmínek:

- i) emitent je subjektem veřejného sektoru podle čl. 10 odst. 1 písm. c) nebo čl. 11 odst. 1 písm. a) nebo b);

- ii) aktivum je krytý dluhopis podle čl. 10 odst. 1 písm. f) nebo čl. 11 odst. 1 písm. c) nebo d) nebo čl. 12 odst. 1 písm. e);
 - iii) aktivum patří do kategorie popsané v čl. 10 odst. 1 písm. e);“;
- ii) písmeno g) se nahrazuje tímto:
- „g) jakýmkoli jiným subjektem, který vykonává jednu nebo více činností uvedených v příloze I směrnice 2013/36/EU jako svou hlavní činnost. Pro účely tohoto článku se sekuritizační jednotky pro speciální účel nepovažují za subjekty podle tohoto písmene.“;
- c) V odstavci 7 se vkládá písmeno (aa), které zní:
- „aa) expozice vůči ústředním vládám podle čl. 10 odst. 1 písm. d);“;
- 5) Článek 8 se mění takto:
- a) v odst. 1 druhém pododstavci písm. a) se bod ii) nahrazuje tímto:
- „ii) expozice vůči centrálním bankám podle čl. 10 odst. 1 písm. b) a d);“;
- b) v odstavci 3 se písmeno b) nahrazuje tímto:
- „b) zavedením interních systémů a kontrolních opatření s cílem zajistit funkci řízení likvidity účinnou kontrolu, aby bylo možné držení likvidních aktiv zpeněžit kdykoli v krizovém období 30 kalendářních dnů a získat přístup k podmíněným finančním prostředkům, aniž by to bylo v přímém rozporu s jakoukoli stávající obchodní činností nebo strategiemi v oblasti řízení rizik. Aktivum se nezahrne do rezervy v oblasti likvidity zejména tehdy, pokud by zpeněžení daného aktiva bez náhrady v průběhu krizového období 30 kalendářních dnů odstranilo zajištění, což by vytvořilo otevřenou rizikovou pozici přesahující vnitřní limity úvěrové instituce;“;
- 6) Článek 10 se mění takto:
- a) v odst. 1 písm. b) se bod iii) nahrazuje tímto:
- „iii) rezervy držené danou úvěrovou institucí v centrální bance uvedené v bodě i) nebo ii) za předpokladu, že tato úvěrová instituce má povoleno čerpat tyto rezervy kdykoli během krizových období a že v dohodě mezi příslušnými orgány úvěrové instituce a centrální bankou, v níž jsou tyto rezervy drženy, nebo v platných pravidlech třetí země byly stanoveny podmínky pro takové čerpání.
- Pro účely tohoto bodu platí:
- pokud jsou rezervy drženy dceřinou úvěrovou institucí, jsou podmínky pro čerpání stanoveny v dohodě mezi příslušným orgánem členského státu nebo třetí země dceřiné úvěrové instituce a centrální bankou, v níž jsou tyto rezervy drženy, nebo v příslušných případech v platných předpisech třetí země;
 - pokud jsou rezervy drženy pobočkou, jsou podmínky pro čerpání stanoveny v dohodě mezi příslušným orgánem členského státu nebo třetí země, kde má tato pobočka sídlo, a centrální bankou, v níž jsou tyto rezervy drženy, nebo v příslušných případech v platných předpisech třetí země;“;
- b) v odstavci 1 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) tato aktiva:

- i) aktiva představující pohledávky vůči ústřední vládě nebo centrální bance třetí země nebo pohledávky zaručené ústřední vládou nebo centrální bankou třetí země, které nebyl přidělen stupeň úvěrové kvality 1 v úvěrovém hodnocení vypracovaném určenou externí ratingovou agenturou v souladu s čl. 114 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013;
- ii) rezervy držené danou úvěrovou institucí v centrální bance uvedené v bodě i) za předpokladu, že tato úvěrová instituce má povoleno čerpat uvedené rezervy kdykoli během krizových období, a že buď v dohodě mezi příslušnými orgány uvedené třetí země a centrální bankou, v níž jsou tyto rezervy drženy, nebo v platných pravidlech třetí země byly stanoveny podmínky pro takové čerpání.

Pro účely bodu ii) platí toto:

- pokud jsou rezervy drženy dceřinou úvěrovou institucí, jsou podmínky pro čerpání stanoveny buď v dohodě mezi příslušným orgánem třetí země dceřiné úvěrové instituce a centrální bankou, v níž jsou tyto rezervy drženy, nebo v platných předpisech třetí země;
- pokud jsou rezervy drženy pobočkou, jsou podmínky pro čerpání stanoveny buď v dohodě mezi příslušným orgánem třetí země, kde má tato pobočka sídlo, a centrální bankou, v níž jsou tyto rezervy drženy, nebo v platných předpisech třetí země.

Celkový objem aktiv spadajících pod body i) a ii) prvního pododstavce a denominovaných v dané měně, jež může úvěrová instituce uznat jako aktiva úrovně 1, nesmí přesáhnout výši krizového čistého odtoku likvidity této úvěrové instituce v téže měně.

Nadto platí, že pokud část aktiv nebo všechna aktiva spadající pod body i) a ii) prvního pododstavce jsou denominována v měně, která není národní měnou dotčené třetí země, může úvěrová instituce uznat tato aktiva jako aktiva úrovně 1 pouze do takové výše krizového čistého odtoku likvidity této úvěrové instituce v této cizí měně, jaká odpovídá operacím úvěrové instituce v jurisdikci, ve které se přijímá riziko likvidity;“;

c) v odst. 1 písm. f) se bod ii) nahrazuje tímto:

„expozice vůči institucím v krycím portfoliu splňují podmínky stanovené v čl. 129 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013, nebo v případě, že příslušný orgán udělil částečnou výjimku uvedenou v čl. 129 odst. 1 posledním pododstavci nařízení (EU) č. 575/2013, podmínky uvedené v uvedeném pododstavci;“;

d) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Tržní hodnota krytých dluhopisů s velmi kvalitním zajištěním uvedených v odst. 1 písm. f) podléhá srážce nejméně o 7 %. Kromě případů stanovených v čl. 15 odst. 2 písm. b) a c) v souvislosti s akciemi a podílovými jednotkami v subjektech kolektivního investování se nevyžadují žádné srážky z hodnoty ostatních aktiv úrovně 1.“;

7) Článek 11 se mění takto:

- a) v písm. c) odst. 1) se bod ii) nahrazuje tímto:

„ii) expozice vůči institucím v krycím portfoliu splňují podmínky stanovené v čl. 129 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013, nebo v případě, že příslušný orgán udělil částečnou výjimku uvedenou v čl. 129 odst. 1 posledním pododstavci nařízení (EU) č. 575/2013, podmínky uvedené v uvedeném pododstavci;“;

b) v odst. 1 písm. d) se bod iv) nahrazuje tímto:

„iv) expozice vůči institucím v krycím portfoliu splňují podmínky stanovené v čl. 129 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013, nebo v případě, že příslušný orgán udělil částečnou výjimku uvedenou v čl. 129 odst. 1 posledním pododstavci nařízení (EU) č. 575/2013, podmínky uvedené v uvedeném pododstavci;“;

8) Článek 13 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Expozice ve formě cenných papírů zajištěných aktivy podle čl. 12 odst. 1 písm. a) se považují za sekuritizace úrovně 2B, pokud splňují tyto podmínky:

a) je povoleno, aby se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/42* pro sekuritizaci používala a používají označení „STS“ nebo „jednoduchá, transparentní a standardizovaná“ nebo označení, které přímo či nepřímo odkazuje na tyto výrazy;

b) splňují kritéria stanovená v odstavcích 2 a 10 až 13 tohoto článku.

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ze dne 12. prosince 2017, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci a kterým se mění směrnice 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 35).“;

b) odstavec 2 se mění takto:

i) písmena a) a b) se nahrazují tímto:

a) „dané pozici bylo přiděleno úvěrové hodnocení, které má stupeň úvěrové kvality 1 a bylo vypracováno určenou externí ratingovou agenturou v souladu s článkem 264 nařízení (EU) č. 575/2013, nebo rovnocenný stupeň úvěrové kvality v případě krátkodobého úvěrového hodnocení;“

b) „je to pozice v sekuritizované tranši nebo tranších s nejvyšší předností a tento nejvyšší stupeň přednosti má v průběhu celé transakce. Pro tyto účely se tranše považuje za tranši nejvyšší úrovně, pokud po doručení výzvy k předčasnému splacení („*enforcement notice*“) a v příslušných případech výzvy k urychlenému splacení („*acceleration notice*“) není tato tranše podřízena jiným tranším stejné sekuritizační transakce nebo sekuritizačního systému, pokud jde o obdržení plateb jistiny a úroků, přičemž se nezohledňují splatné částky vyplývající z úrokových či měnových derivátů, poplatky či jiné obdobné platby v souladu s článkem 6 nařízení (EU) č. 575/2013;“;

ii) písmena c) až f) a písmena h) až k) se zrušují;

iii) písmeno g) se mění takto:

a) uvozující věta se nahrazuje tímto:

„sekuritizační pozice je kryta souborem podkladových expozic a tyto podkladové expozice buďto všechny patří pouze do jedné z následujících podkategorií, nebo sestávají z kombinace úvěrů na obytné nemovitosti uvedených v bodě i) a úvěrů na obytné nemovitosti uvedených v bodě ii):“;

b) bod iv) se nahrazuje tímto:

„iv) automobilové úvěry či leasing poskytnuté dlužníkům nebo nájemcům usazeným či se sídlem v členském státě. Ty pro tyto účely zahrnují úvěry či leasing pro financování motorových vozidel nebo přípojných vozidel definovaných v čl. 3 bodech 11 a 12 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES**, zemědělských nebo lesnických traktorů uvedených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 167/2013***, dvoukolových motocyklů nebo motorových tříkolek uvedených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 168/2013**** nebo pásových vozidel uvedených v čl. 2 odst. 2 písm. c) směrnice 2007/46/ES. Takovéto úvěry či leasing mohou zahrnovat doplňkové produkty týkající se pojištění a služeb nebo dodatečné součásti vozidel a v případě leasingu zůstatkovou hodnotu vozidel pronajatých formou leasingu. Všechny půjčky a případy leasingu v souboru jsou kryty přednostní pohledávkou nebo zástavním právem k vozidlu nebo vhodnou zárukou ve prospěch sekuritizační jednotky pro speciální účel, jako je ustanovení o zachování vlastnického práva;

** Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 263, 9.10.2007, s. 1).

*** Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 167/2013 ze dne 5. února 2013 o schvalování zemědělských a lesnických vozidel a dozoru nad trhem s těmito vozidly (Úř. věst. L 60, 2.3.2013, s. 1).

**** Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 168/2013 ze dne 15. ledna 2013 o schvalování dvoukolových nebo tříkolových vozidel a čtyřkolek a dozoru nad trhem s těmito vozidly (Úř. věst. L 60, 2.3.2013, s. 52).

c) odstavce 3 až 9 se zrušují;

9) Článek 15 se mění takto:

a) v odstavci 3 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) pokud není úvěrová instituce obeznámena s podkladovými expozicemi subjektu kolektivního investování, musí za účelem

stanovení výše likvidity podkladových aktiv a za účelem přidělení příslušné srážky uvedeným aktivům předpokládat, že tento subjekt kolektivního investování investuje v maximální výši, kterou má povolenu podle svého oprávnění, do likvidních aktiv ve stejném vzestupném pořadí, jak jsou likvidní aktiva rozčleněna pro účely odstavce 2, počínaje od aktiv uvedených v odst. 2 písm. h), dokud nedosáhne maximálního limitu pro celkové investice“;

b) v odstavci 4 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Správnost výpočtů depozitáře nebo společnosti, která subjekty kolektivního investování spravuje, potvrzuje při stanovení tržní hodnoty a srážek u akcií nebo podílových jednotek subjektů kolektivního investování externí auditor alespoň jednou ročně.“;

10) Článek 16 se nahrazuje tímto:

„Článek 16

Vklady a jiné financování v kooperativních sítích a institucionálních systémech ochrany

1. Pokud úvěrová instituce patří do institucionálního systému ochrany typu uvedeného v čl. 113 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013, do sítě, která by byla způsobilá pro výjimku stanovenou v článku 10 uvedeného nařízení nebo do kooperativní sítě v členském státě, může se s vklady na viděnou, které úvěrová instituce udržuje v ústřední instituci, zacházet jako s likvidními aktivy, ledaže ústřední instituce přijímající vklady s nimi zachází jako s provozními vklady. Pokud se s vklady zachází jako s likvidními aktivy, musí s nimi být zacházeno v souladu s jedním z těchto ustanovení:

- a) pokud v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo právně závaznými dokumenty upravujícími tento systém nebo tuto síť je ústřední instituce povinna držet vklady nebo je investovat do likvidních aktiv stanovené úrovně nebo kategorie, zachází se s těmito vklady jako s likvidními aktivy stejné úrovně nebo kategorie v souladu s tímto nařízením;
- b) pokud není ústřední instituce povinna vklady držet nebo je investovat do likvidních aktiv stanovené úrovně nebo kategorie, zachází se s těmito vklady jako s aktivy úrovně 2B v souladu s tímto nařízením a jejich nesplacená částka podléhá srážce při ocenění ve výši nejméně 25 %.

2. Pokud podle právních předpisů členského státu nebo právně závazných dokumentů upravujících jednu ze sítí nebo jeden ze systémů popsanych v odstavci 1 má úvěrová instituce do 30 kalendářních dnů přístup k nečerpanému likviditnímu financování od ústřední instituce nebo od jiné instituce v rámci stejné sítě nebo stejného systému, zachází se s takovým financováním jako s aktivem úrovně 2B v té míře, v jaké není toto financování zajištěno likvidními aktivy a v jaké se s ním nezachází v souladu s ustanoveními článku 34. Na nečerpanou přislíbenou výši jistiny likviditního financování se uplatní srážka při ocenění ve výši nejméně 25 %.“;

11) Článek 17 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Požadavky stanovené v odstavci 1 se uplatní po úpravě o dopad zajištěných transakcí financování, zajištěných úvěrových transakcí

a kolaterálových swapů s použitím likvidních aktiv na zásobu likvidních aktiv alespoň v jedné fázi obchodu, pokud mají transakce splatnost do 30 kalendářních dnů, po odečtení jakýchkoli použitelných srážek při ocenění a za předpokladu, že úvěrová instituce dodržuje provozní požadavky stanovené v článku 8.“;

b) doplňuje se nový odstavec 4, který zní:

„4. Příslušný orgán může v jednotlivých případech zcela nebo zčásti upustit od uplatňování odstavce 2 a 3 u jedné nebo více zajištěných transakcí financování, zajištěných úvěrových transakcí či kolaterálových swapů s použitím likvidních aktiv alespoň v jedné fázi obchodu a splatných do 30 kalendářních dnů, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

- a) protistranou transakce nebo transakcí je ECB nebo centrální banka členského státu;
- b) existují výjimečné okolnosti, které představují systémové riziko, jímž je dotčen bankovní sektor v jednom nebo více členských státech;
- c) příslušný orgán před udělením výjimky konzultoval centrální banku, která je protistranou transakce či transakcí, a také Evropskou centrální banku, pokud centrální bankou je centrální banka Eurosystemu.“;

c) doplňuje se nový odstavec 5, který zní:

„5. Evropský orgán pro bankovníctví do [dvou let po vstupu v platnost tohoto nařízení v přenesené pravomoci] podá Komisi zprávu o technické způsobilosti anulačního mechanismu stanoveného v odstavcích 2 až 4 a o tom, zda je pravděpodobné, že bude mít nepříznivý dopad na obchodní a rizikový profil úvěrových institucí se sídlem v Unii, na stabilitu a řádné fungování finančních trhů, na hospodářství nebo na přenos měnové politiky do hospodářství. Tato zpráva posoudí možnost změny anulačního mechanismu stanoveného v odstavcích 2 až 4, a pokud Evropský orgán pro bankovníctví shledá, že stávající uvolňovací mechanismus není technicky vhodný nebo že má nepříznivý dopad, měla by doporučit alternativní řešení a vyhodnotit jejich dopad.

Komise zohlední zprávu orgánu EBA uvedenou v předchozím pododstavci při přípravě dalších aktů v přenesené pravomoci na základě zmocnění v článku 460 nařízení (EU) č. 575/2013.“;

12) Článek 21 se nahrazuje tímto:

„Článek 21

Započítávání derivátových transakcí

1. Úvěrové instituce vypočítají očekávaný odtok a přítok likvidity za období 30 kalendářních dnů pro kontrakty uvedené v příloze II nařízení (EU) č. 575/2013 a pro úvěrové deriváty na základě čisté hodnoty podle jednotlivých protistran podléhajících uzavření dvoustranných smluv o započtení, které splňují podmínky stanovené v článku 295 uvedeného nařízení.

2. Odchylně od odstavce 1 vypočítají úvěrové instituce peněžní přítok a odtok vyplývající z devizových derivátových transakcí, které zahrnují úplné výměny

jistin na simultánním základě (nebo v rámci téhož dne), na základě čisté hodnoty, i když se na uvedené transakce nevztahuje dvoustranná dohoda o započtení.

3. Pro účely tohoto článku se za čistou hodnotu považuje hodnota bez kolaterálu, který má být složen nebo přijat v nejbližších 30 kalendářních dnech. Pokud však jde o kolaterál, který bude složen v nejbližších 30 kalendářních dnech, považuje se za čistou hodnotu hodnota bez uvedeného kolaterálu, pouze pokud jsou splněny obě tyto podmínky:

- a) kolaterál, který bude obdržen, se považuje za likvidní aktivum podle hlavy II tohoto nařízení;
- b) úvěrová instituce bude legálně oprávněna a provozně schopna znovu použít kolaterál, který bude obdržen.“;

13) Článek 22 se mění takto:

a) v odstavci 2 se písmena a) a b) nahrazují tímto:

- „a) aktuální nezaplacenou částku za stabilní retailové vklady a ostatní retailové vklady určené podle článků 24 a 25;
- b) aktuální nezaplacenou částku za ostatní závazky, které dosáhnou splatnosti a které mohou být vyžádány emitentem nebo poskytovatelem financování nebo jsou spojeny s očekáváním poskytovatele financování, že úvěrová instituce splatí závazek v průběhu následujících 30 kalendářních dnů, určenou podle článků 27, 28 a 31a;“;

b) doplňuje se nový odstavec 3, který zní:

„3. Na výpočet odtoku likvidity v souladu s odstavcem 1 se vztahuje každé započtení vzájemně závislých přítoků schválené podle článku 26.“;

14) V článku 23 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Úvěrové instituce pravidelně posuzují pravděpodobnost a potenciální objem odtoku likvidity v průběhu 30 kalendářních dnů, pokud jde o produkty nebo služby, které nejsou uvedeny v člancích 27 až 31a a které úvěrové instituce nabízejí nebo sponzorují nebo které by potenciální kupující považovali za související s těmito úvěrovými institucemi. Tyto produkty nebo služby mimo jiné zahrnují:

- a) jiné podrozvahové a podmíněné závazky financovat včetně nepřidělených příslibů financování;
- b) nevyčerpané úvěry a zálohové platby profesionálním protistranám;
- c) sjednané, ale dosud nevyčerpané hypoteční úvěry;
- d) kreditní karty;
- e) přečerpání;
- f) plánovaný odtok související s obnovením stávajících retailových nebo mezibankovních úvěrů nebo poskytnutím nových retailových nebo mezibankovních úvěrů;

- g) derivátové závazky, s výjimkou kontraktů uvedených v příloze II nařízení (EU) č. 575/2013 a úvěrových derivátů;
- h) produkty související s podrozvahovým financováním obchodu.“;
- 15) V čl. 25 odst. 2 se písmeno b) nahrazuje tímto:
- „b) vklad je na účtu přístupném pouze po internetu;“;
- 16) Na konci článku 26 se doplňuje nový pododstavec, který zní:
- „Příslušné orgány informují orgán EBA o tom, které orgány využívají započtení odtoků se vzájemně závislými přítoky podle tohoto článku. Orgán EBA si může vyžádat podpůrnou dokumentaci.“;
- 17) Článek 28 se mění takto:
- a) odstavce 3 a 4 se nahrazují tímto:
- „3. Úvěrové instituce vynásobí závazky s dobou splatnosti do 30 kalendářních dnů a vyplývající ze zajištěných úvěrových transakcí ve smyslu čl. 192 bodu 2 nařízení (EU) č. 575/2013 a transakcí na kapitálovém trhu ve smyslu čl. 192 bodu 3 nařízení (EU) č. 575/2013 sazbou:
- a) 0 % v případě zajištění aktivy, která, pakliže by se nepoužila jako kolaterál u těchto transakcí, by se jinak v souladu s články 7 a 10 tohoto nařízení považovala za likvidní aktiva některé z kategorií aktiv úrovně 1 podle článku 10, s výjimkou krytých dluhopisů s mimořádně vysokou kvalitou uvedených v čl. 10 odst. 1 písm. f);
 - b) 7 % v případě zajištění aktivy, která, pakliže by se nepoužila jako kolaterál u těchto transakcí, by se jinak v souladu s články 7 a 10 tohoto nařízení považovala za likvidní aktiva kategorie uvedené v čl. 10 odst. 1 písm. f);
 - c) 15 % v případě zajištění aktivy, která, pakliže by se nepoužila jako kolaterál u těchto transakcí, by se jinak v souladu s články 7 a 11 tohoto nařízení považovala za likvidní aktiva některé z kategorií aktiv úrovně 2A uvedených v článku 11;
 - d) 25 % v případě zajištění aktivy, která, pakliže by se nepoužila jako kolaterál u těchto transakcí, by se jinak v souladu s články 7 a 13 tohoto nařízení považovala za likvidní aktiva některé z kategorií aktiv úrovně 2B uvedených v čl. 13 odst. 2 písm. g) bodě i), ii) nebo iv);
 - e) 30 % v případě zajištění aktivy, která, pakliže by se nepoužila jako kolaterál u těchto transakcí, by se jinak v souladu s články 7 a 12 tohoto nařízení považovala za likvidní aktiva kategorie úrovně 2B uvedené v čl. 12 odst. 1 písm. e);
 - f) 35 % v případě zajištění aktivy, která, pakliže by se nepoužila jako kolaterál u těchto transakcí, by se jinak v souladu s články 7 a 13 tohoto nařízení považovala za likvidní aktiva některé z kategorií aktiv úrovně 2B uvedených v čl. 13 odst. 2 písm. g) bodě iii) nebo v);
 - g) 50 % v případě zajištění aktivy, která, pakliže by se nepoužila jako kolaterál u těchto transakcí, by se jinak v souladu s články 7 a 12

tohoto nařízení považovala za likvidní aktiva kategorií úrovně 2B uvedených v čl. 12 odst. 1 písm. b), c) nebo f);

- h) procentním podílem minimální srážky určené v souladu s čl. 15 odst. 2 a 3 tohoto nařízení v případě, že jsou zajištěny akciemi nebo podílovými jednotkami v subjektech kolektivního investování, které, pakliže by se nepoužily jako kolaterál u těchto transakcí, by se jinak v souladu s články 7 a 15 považovaly za likvidní aktiva stejné úrovně jako podkladová likvidní aktiva;
- i) 100 % v případě zajištění aktivity, která nepatří do žádného z písmen a) až h) tohoto pododstavce.

Odchylně od prvního pododstavce, pokud je protistranou zajištěné úvěrové transakce nebo transakce na kapitálovém trhu vnitrostátní centrální banka úvěrové instituce, činí sazba odtoku 0 %. Avšak v případech, kdy je transakce provedena prostřednictvím pobočky s centrální bankou členského státu nebo třetí země, v níž má tato pobočka sídlo, se 0% sazba odtoku uplatní pouze tehdy, pokud má pobočka stejný přístup k likviditě centrální banky, a to i v krizových obdobích, jaký mají úvěrové instituce se sídlem v uvedeném členském státě nebo třetí zemi.

Odchylně od prvního pododstavce se v případě zajištěných půjček nebo transakcí na kapitálovém trhu, které by vyžadovaly sazbu odtoku podle prvního pododstavce vyšší než 25 %, bude sazba odtoku činit 25 %, pokud protistranou takové transakce je způsobilá protistrana.

4. Kolaterálové swapy a jiné transakce s podobnou formou, které jsou splatné během příštích 30 kalendářních dnů, vedou k odtoku, pokud vypůjčené aktivum podléhá nižší srážce podle kapitoly 2 než zapůjčené aktivum. Odtok se vypočítá tak, že tržní hodnota vypůjčeného aktiva se vynásobí rozdílem mezi sazbou odtoku použitelnou na zapůjčené aktivum a sazbou odtoku použitelnou na vypůjčené aktivum stanovenými podle sazeb upřesněných v odstavci 3. Pro účely tohoto výpočtu se srážka ve výši 100 % použije na aktiva, jež nejsou způsobilá jako likvidní aktiva.

Odchylně od prvního pododstavce, pokud je protistranou kolaterálového swapu nebo jiné transakce s podobnou formou vnitrostátní centrální banka úvěrové instituce, činí sazba odtoku, která se použije na tržní hodnotu vypůjčeného aktiva, 0 %. Avšak v případech, kdy je transakce provedena prostřednictvím pobočky s centrální bankou členského státu nebo třetí země, v níž má tato pobočka sídlo, se 0% sazba odtoku uplatní pouze tehdy, pokud má pobočka stejný přístup k likviditě centrální banky, a to i v krizových obdobích, jaký mají úvěrové instituce se sídlem v uvedeném členském státě nebo třetí zemi.

Odchylně od prvního pododstavce v případě kolaterálových swapů nebo jiných transakcí s podobnou formou, které by vyžadovaly sazbu odtoku podle prvního pododstavce vyšší než 25 %, bude sazba odtoku, která se použije na tržní hodnotu vypůjčeného aktiva, činit 25 %, pokud protistranou takové transakce je způsobilá protistrana.“;

- b) Doplnují se odstavce 7, 8 a 9, které znějí:

„7. U aktiv vypůjčených bez zajištění a splatných v průběhu nejbližších 30 kalendářních dnů se předpokládá, že budou vyplacena v plné výši, což

povede ke 100% odtoku likvidních aktiv, ledaže úvěrová instituce vlastní vypůjčená aktiva a tato vypůjčená aktiva tvoří součást její rezervy v oblasti likvidity.

8. Pro účely tohoto článku se „vnitrostátní centrální bankou“ rozumí kterákoli z těchto institucí:

- a) kterákoli centrální banka Eurosystemu, pokud domovský členský stát úvěrové instituce přijal euro jako svou měnu;
- b) národní centrální banka domovského členského státu úvěrové instituce, pokud daný členský stát euro jako svou měnu nepřijal;
- c) centrální banka třetí země, ve které je úvěrová instituce zaregistrována v obchodním rejstříku.

9. Pro účely tohoto článku se „způsobilou protistranou“ rozumí kterákoli z těchto institucí:

- a) ústřední vláda, subjekt veřejného sektoru, regionální vláda nebo místní orgán domovského členského státu úvěrové instituce;
- b) ústřední vláda, subjekt veřejného sektoru, regionální vláda nebo místní orgán členského státu nebo třetí země, kde je úvěrová instituce zaregistrována v obchodním rejstříku za účelem provádění transakcí uvedenou úvěrovou institucí;
- c) mezinárodní rozvojová banka.

Subjekty veřejného sektoru, regionální vlády a místní orgány se však považují za způsobilé protistrany pouze za předpokladu, že jim je v příslušných případech přidělena riziková váha 20 % nebo nižší v souladu s články 115 nebo 116 nařízení (EU) č. 575/2013.“;

18) V článku 29 se odstavec 2 mění takto:

- a) písmeno a) se nahrazuje tímto:
„a) poskytovatel a příjemce likvidity budou vykazovat nízký profil rizika likvidity po uplatnění nižší sazby odtoku navrhované podle odstavce 1 a uplatnění sazby přítoke uvedené v písmeni c) tohoto odstavce;“;
- b) písmeno c) se nahrazuje tímto:
„c) profil rizika likvidity příjemce likvidity je náležitě zohledněn v řízení rizika likvidity poskytovatele likvidity.“;

19) Článek 30 se mění takto:

- a) odstavce 2 až 5 se nahrazují tímto:
„2. Úvěrová instituce vypočítá a oznámí příslušnému orgánu dodatečný odtok pro veškeré uzavřené smlouvy, podle jejichž smluvních podmínek dochází během 30 kalendářních dnů v důsledku podstatného zhoršení úvěrové kvality úvěrové instituce k dodatečnému odtoku likvidity nebo ke vzniku dodatečných potřeb kolaterálu. Úvěrová instituce oznámí uvedený odtok příslušnému orgánu nejpozději při předložení zpráv podle článku 415 nařízení (EU) č. 575/2013. Pokud příslušný orgán považuje uvedený odtok za podstatný ve vztahu k možnému odtoku likvidity úvěrové instituce, požaduje, aby úvěrová instituce doplnila dodatečný odtok u těchto smluv

odpovídající dodatečným potřebám kolaterálu nebo odtoku hotovosti v důsledku podstatného zhoršení úvěrové kvality úvěrové instituce, které odpovídá snížení externího úvěrového hodnocení o nejméně tři stupně. Úvěrová instituce na tento dodatečný kolaterál nebo odtok hotovosti použije sazbu odtoku ve výši 100 %. Úvěrová instituce rozsah tohoto podstatného zhoršení pravidelně přezkoumává s ohledem na relevantní aspekty smluv, které uzavřela, a výsledek svého přezkumu oznámí příslušnému orgánu.

3. Úvěrová instituce doplňuje dodatečný odtok odpovídající potřebám kolaterálu, který by byl výsledkem dopadu nepříznivého tržního scénáře na derivátové transakce úvěrové instituce, jestliže je podstatný. Tento výpočet se provede v souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/208****.

4. Odtok a přítok očekávaný během 30 kalendářních dnů v souvislosti s kontrakty uvedenými v příloze II nařízení (EU) č. 575/2013 a z úvěrových derivátů, bude zohledněn na základě čisté hodnoty podle článku 21 tohoto nařízení. V případě čistého odtoku vynásobí úvěrová instituce výsledek sazbou odtoku ve výši 100 %. Úvěrová instituce vyloučí z tohoto výpočtu ty požadavky na likviditu, které vyplývají z uplatnění odstavců 1, 2 a 3 tohoto článku.

5. Má-li úvěrová instituce krátkou pozici, která je kryta výpůjčkou nezajištěných cenných papírů, připočte úvěrová instituce dodatečný odtok odpovídající 100 % tržní hodnoty cenných papírů nebo jiných aktiv prodaných na krátko, ledaže podmínky, za kterých si je úvěrová instituce vypůjčila, vyžadují jejich navrácení až po uplynutí 30 kalendářních dnů. Je-li krátká pozice zajištěna transakcí s financováním kolateralizovaných cenných papírů, předpokládá úvěrová instituce, že tato krátké pozice bude držena v průběhu celého období 30 kalendářních dnů a obdrží odtok 0 %.

**** Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/208 ze dne 31. října 2016, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro dodatečný odtok likvidity odpovídající potřebám kolaterálu, který je výsledkem dopadu nepříznivého tržního scénáře na derivátové transakce instituce (Úř. věst. L 33, 8.2.2017, s. 14).“;

b) odstavec 7 se nahrazuje tímto:

„7. Vklady přijaté jako kolaterál se nepovažují za závazky pro účely článku 24, 25, 27, 28 nebo 31a, ale v příslušných případech podléhají ustanovením odstavců 1 až 6 tohoto článku. S částkou v hotovosti převyšující částku hotovosti přijatou jako kolaterál se nakládá jako s vklady v souladu s články 24, 25, 27, 28 nebo 31a.“;

c) odstavec 11 se zrušuje;

d) odstavec 12 se nahrazuje tímto:

„12. V souvislosti s poskytováním makléřských služeb, pokud úvěrová instituce financovala krátké prodeje určitého klienta pomocí interního zápočtu vůči aktivům jiného klienta a daná aktiva nejsou způsobilá jako likvidní aktiva, takové transakce podléhají 50% sazbě odtoku pro podmíněné závazky.“;

20) Článek 31 se mění takto:

a) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Závazná nevyčerpaná částka likviditního příslibu, který byl poskytnut sekuritizačním jednotkám pro speciální účel s cílem umožnit uvedeným jednotkám nákup jiných aktiv než cenných papírů od klientů, kteří nejsou finančními zákazníky, se vynásobí sazbou ve výši 10 % v takovém rozsahu, v jakém přesahuje objem aktiv nakupovaných v dané době od klientů a pokud maximální částka, kterou lze čerpat, je smluvně omezena na objem aktiv v dané době nakupovaných.“;

b) v odstavci 9 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Jsou-li tyto podpůrné úvěry poskytovány jako průchozí úvěry prostřednictvím jiné úvěrové instituce jakožto zprostředkovatele, může tato úvěrová instituce jakožto prostředník odchýlně od čl. 32 odst. 3 písm. g) uplatňovat symetrický přítok a odtok. Přítok a odtok se vypočítají tak, že se na nevyčerpaný příslibený úvěr nebo na likviditní obdržení a poskytnutý příslib použije sazba, která se na uvedený příslib vztahuje na základě prvního pododstavce tohoto odstavce a za dodržení podmínek a požadavků jinak uložených v souvislosti s ní podle tohoto odstavce.“;

c) odstavec 10 se zrušuje;

21) Vkládá se nový článek 31a, který zní:

„Článek 31a

Odtok ze závazků a příslibů, na které se nevztahují ostatní ustanovení této kapitoly

1. Úvěrové instituce vynásobí sazbou odtoku 100 % veškeré závazky, které se stanou splatnými do 30 kalendářních dnů s výjimkou závazků uvedených v článcích 24 až 31.
2. Jestliže součet všech smluvních příslibů poskytnout financování nefinančním zákazníkům v nejbližších 30 kalendářních dnech, kromě příslibů uvedených v článcích 24 až 31, překročí výši přítoku od uvedených nefinančních zákazníků vypočítaného v souladu s čl. 32 odst. 3 písm. a), použije se na přebytek sazba odtoku ve výši 100 %. Pro účely tohoto odstavce mezi nefinanční zákazníky patří mimo jiné fyzické osoby, malé a střední podniky, podniky, ústřední vlády, mezinárodní rozvojové banky a subjekty veřejného sektoru, nikoli však finanční zákazníci a centrální banky.“;

22) Článek 32 se mění takto:

a) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. Úvěrové instituce uplatní sazbu přítoku ve výši 100 % na přítoky likvidity uvedené v odstavci 1, mimo jiné zejména na následující přítoky:

- a) peněžní částky splatné od centrálních bank a finančních zákazníků se zbytkovou splatností nepřesahující 30 kalendářních dnů;
- b) peněžní částky splatné z transakcí financování obchodu uvedených v čl. 162 odst. 3 druhém pododstavci písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013 se zbytkovou splatností nepřesahující 30 kalendářních dnů;

- c) peněžní částky splatné z cenných papírů se splatností do 30 kalendářní dnů;
- d) peněžní částky splatné z pozic v hlavních indexech kapitálových nástrojů, pokud se likvidní aktiva nezapočítávají dvojmo. Tyto peněžní částky zahrnují peněžní částky smluvně splatné do 30 kalendářních dnů, jako jsou dividendy vyplácené v hotovosti z uvedených hlavních indexů, a peněžní hotovost splatnou z uvedených prodaných, ale dosud nezaplacených kapitálových nástrojů, pokud nejsou uznány jako likvidní aktiva v souladu s hlavou II.

3. Odchylně od odstavce 2 se na přítok stanovený v tomto odstavci vztahují tyto požadavky:

- a) peněžní částky splatné od nefinančních zákazníků se zbytkovou splatností nepřesahující 30 kalendářních dnů, s výjimkou peněžních částek splatných od uvedených zákazníků z transakcí financování obchodu nebo z cenných papírů, u nichž nastává splatnost, se pro účely platby jistiny sníží o 50 % jejich hodnoty. Pro účely tohoto písmene se pojmem „nefinanční zákazníci“ rozumí nefinanční zákazníci ve smyslu čl. 31a odst. 2. Úvěrové instituce jednající jako zprostředkovatelé, které podle čl. 31 odst. 9 druhého pododstavce obdržely příslib od úvěrové instituce zřízené a sponzorované ústřední nebo regionální vládou nejméně jednoho členského státu, aby vyplatily podpůrný úvěr konečnému příjemci, nebo obdržely obdobný příslib od mezinárodní rozvojové banky nebo subjektu veřejného sektoru, mohou zohlednit přítok až do výše odtoku, který uplatňují na odpovídající příslib poskytovat tyto podpůrné úvěry;
- b) peněžní částky splatné ze zajištěných úvěrových transakcí ve smyslu čl. 192 bodu 2 nařízení (EU) č. 575/2013 a transakcí na kapitálovém trhu ve smyslu čl. 192 bodu 3 nařízení (EU) č. 575/2013 se zbytkovou splatností nepřesahující 30 kalendářních dnů se vynásobí:
 - i) 0 % v případě zajištění aktivy, která, nezávisle na jejich opětovném použití v jiné transakci, by se v souladu s články 7 a 10 tohoto nařízení považovala za likvidní aktiva některé z kategorií aktiv úrovně 1 podle článku 10, s výjimkou krytých dluhopisů s mimořádně vysokou kvalitou uvedených v čl. 10 odst. 1 písm. f);
 - ii) 7 % v případě zajištění aktivy, která, nezávisle na jejich opětovném použití v jiné transakci, by se v souladu s články 7 a 10 tohoto nařízení považovala za likvidní aktiva kategorie uvedené v čl. 10 odst. 1 písm. f);
 - iii) 15 % v případě zajištění aktivy, která, nezávisle na jejich opětovném použití v jiné transakci, by se v souladu s články 7 a 11 tohoto nařízení považovala za likvidní aktiva některé z kategorií aktiv úrovně 2A uvedených v článku 11;

- iv) 25 % v případě zajištění aktivity, která, nezávisle na jejich opětovném použití v jiné transakci, by se v souladu s články 7 a 13 tohoto nařízení považovala za likvidní aktiva některé z kategorií aktiv úrovně 2B uvedených v čl. 13 odst. 2 písm. g) bodě i), ii) nebo iv);
- v) 30 % v případě zajištění aktivity, která, nezávisle na jejich opětovném použití v jiné transakci, by se v souladu s články 7 a 12 tohoto nařízení považovala za likvidní aktiva kategorie úrovně 2B uvedené v čl. 12 odst. 1 písm. e);
- vi) 35 % v případě zajištění aktivity, která, nezávisle na jejich opětovném použití v jiné transakci, by se v souladu s články 7 a 13 tohoto nařízení považovala za likvidní aktiva některé z kategorií aktiv úrovně 2B uvedených v čl. 13 odst. 2 písm. g) bodě iii) nebo v);
- vii) 50 % v případě zajištění aktivity, která, nezávisle na jejich opětovném použití v jiné transakci, by se v souladu s články 7 a 12 tohoto nařízení považovala za likvidní aktiva některé z kategorií aktiv úrovně 2B uvedených v čl. 12 odst. 1 písm. b), c) nebo f);
- viii) procentním podílem minimální srážky určené v souladu s čl. 15 odst. 2 a 3 tohoto nařízení v případě, že jsou zajištěny aktivity, která, nezávisle na jejich opětovném použití v jiné transakci, by se v souladu s články 7 a 15 považovala za akcie nebo podílové jednotky v subjektech kolektivního investování stejné úrovně jako podkladová likvidní aktiva;
- ix) 100 % v případě zajištění aktivity, která nepatří do žádného z bodů i) až viii) tohoto písmene.

Pokud je však kolaterál úvěrovou institucí použit na krytí krátké pozice v souladu s čl. 30 odst. 5 druhou větou, není uznán žádný přítok;

- c) peněžní částky splatné z maržových úvěrů se smluvní splatností do následujících 30 kalendářních dnů poskytnutých oproti kolaterálu tvořenému nelikvidními aktivy mohou obdržet sazbu přítoku ve výši 50 %. Uvedený přítok lze zohlednit pouze tehdy, pokud úvěrová instituce nepoužívá kolaterál, který původně obdržela v rámci zajištění úvěrů, k zajištění jakýchkoli krátkých pozic;
- d) splatné peněžní částky, se kterými úvěrová instituce, která je dlužník, zachází podle článku 27, s výjimkou vkladů u ústředních institucí uvedených v čl. 27 odst. 3, se vynásobí odpovídající symetrickou sazbou přítoku. Pokud odpovídající sazba není možné zjistit, použije se sazba přítoku ve výši 5 %;
- e) kolaterálové swapy a jiné transakce s podobnou formou, které jsou splatné během 30 kalendářních dnů, vedou k přítoku, pokud zapůjčené aktivum podléhá nižší srážce podle kapitoly 2 než vypůjčené aktivum. Přítok se vypočítá tak, že tržní hodnota zapůjčeného aktiva se vynásobí rozdílem mezi sazbou přítoku použitelnou na vypůjčené aktivum a sazbou přítoku použitelnou na

zapůjčené aktivum podle sazeb stanovených v písmeni b); Pro účely tohoto výpočtu se srážka ve výši 100 % použije na aktiva, jež nejsou způsobilá jako likvidní aktiva;

- f) pokud je kolaterál získaný prostřednictvím reverzních rep, vypůjček cenných papírů, kolaterálových swapů nebo jiných transakcí s podobnou formou, který je splatný do 30 kalendářních dnů, použit na zajištění krátkých pozic, které je možné prodloužit na dobu delší než 30 kalendářních dnů, předpokládá úvěrová instituce, že tato reverzní repa, vypůjčení si cenných papírů, kolaterálové swapy nebo jiné transakce s podobnou formou budou prodlouženy a nepovedou k jakémukoli přítoku hotovosti s ohledem na potřebu pokračovat v zajišťování této krátké pozice nebo ve zpětném odkupu příslušných cenných papírů. Krátké pozice zahrnují případy, kdy na svém účtu aktiv a závazků („*matched book*“) úvěrová instituce v rámci své obchodní nebo zajišťovací strategie prodala nakrátko cenný papír v přímém prodeji, i případy, kdy si úvěrová instituce na svém účtu aktiv a závazků na určité dané období cenný papír vypůjčila a na delší období jej zapůjčila;
 - g) nevyčerpané úvěrové nebo likviditní přísliby, včetně nevyčerpaných příslibených likviditních příslibů od centrálních bank, a jiné obdržené přísliby, než které jsou uvedeny v čl. 31 odst. 9 druhém pododstavci a v článku 34, se nezohlední jako přítok;
 - h) peněžní částky splatné z cenných papírů emitovaných samotnou úvěrovou institucí nebo sekuritizační jednotkou pro speciální účel, s níž má daná úvěrová instituce těsné vazby, nebo přidruženým subjektem se zohlední na základě čisté hodnoty a se sazbou přítoku uplatněnou na základě sazby přítoku použitelné podle tohoto článku pro podkladová aktiva;
 - i) úvěry s neurčeným datem ukončení smlouvy se zohlední v míře 20 % přítoku za předpokladu, že úvěrová instituce může na základě smlouvy odstoupit nebo požadovat platbu v průběhu 30 kalendářních dnů.“;
- b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:
- „5. Odtok a přítok očekávaný během 30 kalendářních dnů z kontraktů uvedených v příloze II nařízení (EU) č. 575/2013 a z úvěrových derivátů se vypočítá na základě čisté hodnoty podle článku 21 a vynásobí se sazbou přítoku 100 % v případě čistého přítoku.“;
- 23) V článku 34 se odstavec 2 mění takto:
- a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) poskytovatel a příjemce likvidity budou vykazovat nízký profil rizika likvidity po uplatnění vyšší sazby přítoku navrhované podle odstavce 1 a uplatnění sazby odtoku uvedené v písmeni c) uvedeného odstavce;“;
 - b) písmeno c) se nahrazuje tímto:

- „c) profil rizika likvidity příjemce likvidity je náležitě zohledněn v řízení rizika likvidity poskytovatele likvidity.“;

24) Příloha I se mění takto:

a) bod 3 se nahrazuje tímto:

„3. Výše „přebytku likvidních aktiv“: tato částka se skládá ze zde definovaných složek:

- a) upravená výše aktiv úrovně 1 tvořených nekrytými dluhopisy, která se rovná hodnotě všech likvidních aktiv úrovně 1 po srážce při ocenění bez krytých dluhopisů úrovně 1, která by úvěrová instituce držela po anulování zajištěné transakce financování, zajištěné úvěrové transakce nebo transakce s deriváty zajištěnými kolaterálem, které jsou splatné do 30 kalendářních dnů od data výpočtu a kdy si úvěrová instituce a protistrana vymění likvidní aktiva alespoň v jedné fázi obchodu;
- b) upravená výše krytých dluhopisů úrovně 1, která se rovná hodnotě všech krytých dluhopisů úrovně 1 po srážce, které by úvěrová instituce držela po anulování zajištěné transakce financování, zajištěné úvěrové transakce nebo transakce s deriváty zajištěnými kolaterálem, které jsou splatné do 30 kalendářních dnů od data výpočtu a kdy si úvěrová instituce a protistrana vymění likvidní aktiva alespoň v jedné fázi obchodu;
- c) upravená výše aktiv úrovně 2A, která se rovná hodnotě všech aktiv úrovně 2A po srážce při ocenění, která by úvěrová instituce držela po anulování zajištěné transakce financování, zajištěné úvěrové transakce nebo transakce s deriváty zajištěnými kolaterálem, které jsou splatné do 30 kalendářních dnů od data výpočtu a kdy si úvěrová instituce a protistrana vymění likvidní aktiva alespoň v jedné fázi obchodu a
- d) upravená výše aktiv úrovně 2B, která se rovná hodnotě všech aktiv úrovně 2B po srážce při ocenění, která by úvěrová instituce držela po anulování zajištěné transakce financování, zajištěné úvěrové transakce nebo transakce s deriváty zajištěnými kolaterálem, které jsou splatné do 30 kalendářních dnů od data výpočtu a kdy si úvěrová instituce a protistrana vymění likvidní aktiva alespoň v jedné fázi obchodu.“;

b) bod 5 se zrušuje.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od [osmnáct měsíců ode dne vyhlášení tohoto pozměňujícího nařízení].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.
V Bruselu dne 13.7.2018

*Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER*